

[Wittrup.]

denne maaske vil strande i indeværende Rigsdagssamling, end som Udtryk for Ønsker om nogen reel Ændring. Hvis der alligevel skal Udvalgsbehandling til, vil jeg haabe, at Udvalgsarbejdet maa kunne tilendebringes inden for en rimelig Tid, saa at disse Lovforslag kan vedtages ogsaa i dette høje Ting, inden denne Rigsdagssamling slutter.

Nielsen-Man: Jeg vil ikke ind i en Diskussion med den højtærede Minister. Selv om der er Ting i det, den højtærede Minister sagde, jeg ikke kan være enig med ham i, forstaar jeg for saa vidt godt Ministerens Indstilling til de Hovedproblemer, han nævnte. Jeg forstaar ogsaa, at det er ganske naturligt, at Ministeren begrundet sin Stilling til Lovforslagene, som han gør. Der er Ting, som jeg ser paa paa samme Maade som den højtærede Minister, men der er ogsaa Ting, som jeg ikke kan være enig i. Jeg haaber, vi kan faa saa megen Tid, at vi kan faa Tid til i Udvalget at komme ind paa de Problemer, vi ikke er enige i. Ganske vist siger det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, at Lovforslagene skal fremmes i denne Samling, og fremhæver, at principielle Ændringer kan der ikke være Tale om. Det er formentlig det ærede Medlems Form for Demokrati og Forhandlingsvilje. Naar det ærede Medlem kritiserer Venstre og Konservative for, at man i Folketinget ikke har haft Forhandlingsevne, vil det ærede Medlem vel i dette høje Ting vise sin Form for Forhandlingsevne. Det kan da ikke være mere i Retning af Diktat! I øvrigt synes jeg ikke, det ærede Medlems Partis Medlemstal berettiger til at diktere noget.

Det kan være rigtigt nok, naar det ærede Medlem Hr. Wittrup siger, at der bliver kun Tale om en Ændring i Loven af 1925, men det er en ret vidtgaaende Ændring, det drejer sig om. Den ændrer for saa vidt selve Grundlaget for Loven. Hvis der kun var Tale om en Ændring med samme Rækkevidde som Loven af 1925, tror jeg ikke, der var saa stor Uenighed, men det ærede Medlem vil indrømme, at der er taget for meget nyt Land ind i denne Lovgivning, at man har spændt for vidt og taget Problemer op, som man i 1925 ikke havde drømt om at prøve paa at løse gennem Lovgivningen.

Jeg kan ikke tilbageholde endnu en Bemærkning til det ærede Medlem, der i sit første Indlæg talte om Ejerglæden og sagde, at han forstod den. Jeg vil for saa vidt takke det ærede Medlem for denne Forstaaelse, som der jo ogsaa er Forudsæt-

ninger for, da han selv har ejet Landejendomme. Men det er ikke rigtigt at sige, at Ejeren kan gøre med sin Jord, hvad han vil. Det kan han nok til en Tid, men saa bliver han ikke hængende ved Jorden ret længe; ja, maaske vil han det rette, men han bliver ikke hængende ved den, hvis han gaar ud og glæder sig over at være Ejer af Jorden uden i øvrigt at passe sine Ting.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at nok har han studeret Politik længe, forhaabentlig ogsaa Liberalismen, men han har alligevel ikke rigtig forstaaet, hvad Liberalisme er. Det er ikke nok at sige, at man kan boltre sig i et frit Marked, naar man er tvunget til at sælge. Det er ikke den egentlige Liberalisme. Jeg forstaar, at det ærede Medlem indkredser det til et Spørgsmaal om Prisfastsættelse og Handel, men selvfølgelig har Liberalismen en meget større Rækkevidde end som saa, og selv om man indskrænker sig til dette snævre Omraade, betyder det at være liberal ogsaa Anerkendelse af Ret for Manden til at beholde sin Ejendom. Men det ærede Medlem har altsaa ikke forstaaet, at dette ogsaa er indbefattet i det liberale Begreb.

Krarup: Saavel den højtærede Landbrugsminister som det ærede Medlem Hr. Wittrup har sagt, at naar man fra Venstres og mit Partis Side ønskede Lovforslagene henvist til Behandling i et Udvalg, kunde det tænkes, at det var, fordi vi ønskede Sagen forhalet. Heroverfor maa jeg fremhæve, at der foreligger klare Udtalelser baade fra det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man og fra mig om, at vi er interesserede i Lovforslaget om Landbrugsejendomme. Vi erkender begge — og jeg tror, vi der har vore Partier med os —, at der er Ting her, som trænger til en Nyordning. Det eneste, vi ønsker, er at faa Tid til at gøre Arbejdet paa en fornuftig Maade. Vi skal have ordentlig Tid til det, og saa skal vi se, om vi kan arbejde os hen imod hinanden, saa at vi kan mødes i de Principper, som er gældende og har været gældende her i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen giver mig en kærkommen Lejlighed til at fremdrage Forholdene paa et ganske bestemt Gods. Jeg undgik før, da jeg havde Ordet, med Vilje Fristelsen til at omtale Godset Bregentved, men naar det nu er blevet nævnt, vil jeg sige et Par Ord om det, for det forekommer mig, at Godset Bregentved netop er et tydeligt Eksempel paa, hvilken Betydning de store Gaarde har, og hvilken Berettigelse det har, at man kræver dem opretholdt.